

מאי 2018

מיסוי מוניציפלי - עדכון פסיקה

סיווג נכס המשמש
לייצור ושיווק תוכנה
כ"בית תוכנה" לצורך
החיוב בארנונה

לקוחות ועמיתים יקרים,

אנחנו מביאים בפניכם עדכון מיסוי, לעניין חיוב הארנונה המושת על חברות הייטק והאפשרות לסווג נכס המשמש לייצור ושיווק תוכנה כ"בית תוכנה", באופן שיש בו כדי להביא להפחתה משמעותית בחיוב הארנונה.

פעילות של שדרוג או שיפור תוכנה מהווה פעילות ייצורית חדשה לצורך סיווג הנכס כ"בית תוכנה". התמיכה הטכנית בלקוחות אין בה כדי להוות מתן שירותים ולשנות מעיסוקה העיקרי של החברה לצרכי "ייצור"

עמ"נ 13687-09-16 (שבשבת (ייצור) (1988) בע"מ נ' עיריית תל אביב, מפי כב' השופטת עמיתה יהודה שטופמן, ניתן ביום 8 במרץ 2018.

ערעור על החלטת ועדת הערר במסגרתה נדחה ערר על החלטת מנהל ארנונה של עיריית ת"א לשנות את סיווג הנכסים שבבעלות המערערת מ"בית תוכנה" ל"בניינים שאינם משמשים למגורים לרבות משרדים שירותים ומסחר".

המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב שאלת עיקר עיסוקה של המערערת – האם בייצור תוכנה או במתן שירותים ומכירה.

בית המשפט לעניינים מנהליים קיבל את הערעור וקבע כי יש לסווג את הנכס נשוא הערעור העוסק בייצור תוכנת מדף ושיווקה כ"בית תוכנה", המהווה תת סיווג של "תעשייה" ולא "משרדים, שירותים ומסחר" ולחיבו בארנונה בהתאם.

לעניין זה החיל בית המשפט את המבחנים אשר נקבעו בהלכה הידועה בעניין ע"א 1960/90 פקיד השומה תל-אביב 5 נ' חברת רעיונות [יצירת יש מוחשי חדש; היקף השימוש במוצר המוגמר; מבחן ההשבחה הכלכלי; מבחן על דרך ההנגדה], וציין כי אלו מהווים אינדיקציה לשימוש המתבצע בנכס. בנוסף, בחן ביהמ"ש את התנאי הקבוע לעניין זה בצו הארנונה של עיריית תל אביב, אשר עניינו ב"עיסוק העיקרי", וזאת על פי שני מבחני עזר, כפי שנקבעו בפסיקה: המבחן הכמותי - הבודק את היקף השטח המשמש לייצור תוכנה לעומת השטח המשמש לצרכי שיווק ומכירה, וכן המבחן המהותי - הבודק את מהות העיסוק בנכס, האם עיקרו משמש לייצור או לשיווק ומכירה. בית המשפט הבהיר כי גם פעילות של שדרוג ו/או שיפור התוכנה מהווה פעילות ייצורית חדשה ולפיכך עונה על הדרישה ליצירת יש מוחשי חדש. כן נקבע כי "תמיכה טכנית" אינה מהווה מתן שירותים וממילא אין בה כדי לשנות את עיסוקה העיקרי של המערערת לצרכי "ייצור". באשר לכמות אנשי התמיכה הובהר כי הדבר מהווה אינדיקציה להצלחה של העסק ואין בו כדי להוות ראייה לשינוי סוג העיסוק. עוד נקבע כי מכירת מוצר בדרך של רישיון, אינה מסיטה את עיקר עיסוק המערערת למתן שירותים.

מוזמנים לבקר אותנו:

www.fbclawyers.com

ולקוב אחרינו:

לסיכום, קובע ביהמ"ש כי ממכלול הנתונים עולה כי עיסוקה העיקרי של המערערת הוא בייצור תוכנות, המהווה את "הסחורה" היחידה שלה. שאר פעילויות החברה, כך נקבע, נועדו לתמוך במוצר, ואין בהן כדי לשנות את סיווג הנכס לצרכי החיוב בארנונה. ביהמ"ש קיבל את הערעור וקבע כי יש לסווג את המערערת 'כבית תוכנה' לצורכי הארנונה. בפס"ד זה קובע ביהמ"ש למעשה כי נכסים המשמשים לייצור ושיווק תוכנה, לרבות פעילות של שדרוג ו/או שיפור תוכנה יסווגו כ"בית תוכנה" - המהווה תת סיווג של "תעשייה" (ולא כ"עסקים"), באופן שיש בו כדי להביא להפחתה משמעותית של תעריף החיוב למ"ר לשנה. אנו מציעים לכל מחזיק בנכס המשמש לייצור תוכנה (לרבות שיווק התוכנה, שדרוגה ושיפור) לבחון את השלכות פסק הדין על סיווג וחיוב הארנונה המוטלת על הנכס שבחזקתו ואת האפשרות הממשית לתיקון הסיווג והפחתת חיוב הארנונה באופן משמעותי.

מחלקת המיסוי

פישר בכר חן וול אוריון ושות'

* כותב עדכון זה: עו"ד שגית אביטל-אסף

למידע נוסף אנו עומדים לרשותכם בכל שאלה או הבהרה ונשמח לסייע ככל הנדרש.

03-6944120

savital@fbclawyers.com

שגית אביטל-אסף

.....
הכלול באגרת מידע זו הוא מידע כללי בלבד, הוא אינו חוות דעת משפטית או ייעוץ משפטי ואין להסתמך עליו. כל הזכויות שמורות לפישר בכר חן וול אוריון ושות'.

להירשם למייל זה או להסרה מרשימת התפוצה: news@fbclawyers.com